

det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds.

Til det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) skal jeg sige, at det forekommer mig, at hans Tale i Dag var mere afdæmpet, end vi pleje at høre. Hans Tale var — saadan lød den i alt Fald for mig — baade i Form og Indhold mere maadeholdende, end vi pleje at høre fra ham, og jeg anerkender dette Maadehold fra hans Side. Det ærede Medlem kom ind paa et omtale Militærudgifterne og de sociale Love og satte dem i Forbindelse med hinanden. Han mente, at for saa vidt vi skulde opretholde de militære Love, som vi have vedtaget, vilde det være nødvendigt at standse det sociale Lovgivningsarbejde, som vi have sat i Gang. Jeg føler mig ganske overbevist om, at det ikke vil være nødvendigt, og jeg tør ogsaa sige, at det ikke er tilsigtet fra det Partis Side, jeg har den Ære at tilhøre. Vi have allerede faaet en Erklæring i saa Henseende fra den højtærede Finansminister, en Erklæring, jeg ganske kan slutte mig til. Men fordi vi ønske at opretholde det sociale Lovgivningsarbejde og ogsaa videre at udvikle det, er det jo ikke givet, at Formerne for dette Lovgivningsarbejde skulde være ganske de samme i Fremtiden, som de have været i Fortiden. Jeg kan meget godt tænke mig, at vi kunde gaa til Former, der i højere Grad vilde opretholde den enkeltes Ansvarsfølelse, i højere Grad bidrage til, at den ikke slappes, og at Energien ikke svækkes, end en Del af de sociale Love, vi have gennemført.

Til det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) vil jeg sige, at naar Venstre har gennemført humane og sociale Love, er det ikke sket hverken af Angst eller Blødgøthed overfor Socialdemokraterne, men fordi vi ansaa disse Love for baade gode og forsvarlige.

Stauning: Under denne Forhandling er den højtærede Indenrigsministers Tale forleden Dag om Alderdomsunderstøttelsen bleven draget ind i Diskussionen. Ogsaa jeg har følt mig fornavset over denne Tale, som han har holdt hovedsagelig i sin Egenskab af Medlem af Invaliditetskommissionen. Da der i denne Kommission ikke foreligger nogen som helst Afgørelse, skal jeg ikke nægte, at denne Tale om, hvilke Planer der i saa Henseende vare forestaaende, kommer noget overraskende. Den højtærede Minister kan i alt Fald ikke fra Kommissionsmøderne have nogen Viden om, hvorvidt der er Stemning for at følge de Planer, han ved den paagældende Lejlighed har antydet.

Det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen) talte om den samme Sag og sagde, at han syntes, det var rigtigt at vise Medfølelse overfor Kommunerne, og at der var ingen Grund til at være misfornøjet over, at Indenrigsministeren vilde vise en saadan Medfølelse. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at Kommunerne bestaa jo ikke alene af den Stand, til hvilken han tilfældigvis hører, men de bestaa ogsaa af en hel Mængde andre. Det forekommer mig, at rigtigere end at vise Hensyn eller Medfølelse overfor Kommunerne, set fra Skatteydernes Standpunkt, er det at vise Medfølelse overfor de fattige, gamle, udslidte i vort Samfund og ikke at stille Krav til Fattigfolk om, at de selv skulle bære ganske umenneskelige Byrder, saaledes som den højtærede Minister ved det paagældende Møde forleden Dag har udviklet det. Det er ganske urimeligt at ville stille saadanne Krav til Folk, hvis Lønforhold og Arbejdsvilkaar ere saa slette, som adskillige Tusinder Arbejders ere. Under disse Forhold forekommer det mig, at der er nok saa megen Grund for det ærede Medlem til at spekulere over, om ikke der var Anledning til at vise Medfølelse først og fremmest overfor de fattige, gamle og udslidte, fremfor at vise Medfølelse overfor de Kommuner, der dog ere i Stand til at skaffe sig Indtægterne ved at lægge Skatterne, hvor Skatteevnen er.

P. Munch: Det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen), der i Nat var med til det lille muntre Stormløb, der da foretoges mod den højtærede Indenrigsminister, har nu her i Dag fundet Anledning til at tage den højtærede Indenrigsminister i Beskyttelse overfor et Angreb, som han mente, at jeg havde fremsat mod den højtærede Minister. Det er ikke rigtigt. Jeg har ikke angrebet Indenrigsministeren, og jeg har navnlig ikke angrebet hans Ønske om at vise Medfølelse overfor Kommunerne, derom har jeg for øvrigt intet set i det paagældende Referat derovre fra. Men hvis den højtærede Minister har udtalt Medfølelse overfor Kommunerne, saa deler jeg i høj Grad den Medfølelse. Jeg nærer ikke Tvivl om, at der i de senere Aar paa mange Maader er lagt Byrder over paa Kommunerne, som det kan være meget svært for dem at bære, og som kunne ramme meget uretfærdigt og meget tilfældigt, fordi den ene Kommune har helt andre Betingelser for at bære saadanne Byrder end den anden. Men selv den Kommune, der har de allerringeste Betingelser, bliver i mange Tilfælde efter vor Lovgivning ofte nødt til at bære hele Byrden.